

אני אברך כולל, אשתי עובדת בחצי משרה ואני מקבל מלגת כולל לא גדולה, איך אוכל לצמצם עוד מהקצת שיש לנו ללחם ולחלב??

מתוך הגליון

דבר המערכת

הדרך להתמודד עם קשיים

השבוע נקרא את מ"ב מסעות ישראל במדבר. לא פשוטה היתה הדרך, אבל לכל ארכה הם ידעו כי הם עטופים ומוגנים באהבתו של בוראם, בעמוד ענן של אהבה ועמוד אש של אור; המסע כולו אפוא, היה גילוי מתמשך של רחמים וקרבה.

ולשם מה מפרטת התורה את כל המסעות? מביא על כך רש"י משל נפלא, למלך שהיה בנו חולה והוליכו למקום רחוק לרפאותו, כיוון שהיו חוזרין, התחיל אביו מונה כל המסעות, אמר לו כאן ישננו, כאן הוקרנו, כאן חששת את ראשך וכו'.

כמה אהבה יש במשל הזה, בסיפור האב לבנו על הקורות המשותפים והחוויות שעברו בדרכם בצוותא.

בספרים מבואר, שהשינה וההתקררות וחשש הראש - אלו דברים שמרמזים

המשך בעמוד הבא

תורת חסד

הגאון רבי גבריאל יוסף לוי שליט"א
ראש ישיבת "באר התורה" ונשיא הגמ"ח

שאלה

לכבוד ראש הישיבה שליט"א

אני אברך כולל עם חמישה ילדים קטנים, אשתי עובדת בחצי משרה ואני מקבל מלגת כולל לא גדולה, ומזה אנו חיים בצמצום רב.

מזה זמן רב שמנקר בראשי הצורך לרכוש לילדי יחידות בגמ"ח המרכזי ולדאוג בכך לעתידם, אולם שואל אני את עצמי, איך אוכל לצמצם עוד מהקצת שיש לנו ללחם ולחלב, והאם בהשקפה של תורה נכון לנהוג כך, למען דבר שהוא כל כך מרוחק, בעוד שנים רבות, וכמעט אפשר לומר עליו "דבר שלא בא לעולם".

תשובה - חלק א

שאלה זו מעוררת הערכה רבה לשואל על כך שזוכה ללמוד תורה מתוך הדחק, שמלבד זכות עצם לימוד התורה שלו מתקיימים בו דברי חכמים (אבות דר"נ פ"ג), 'טוב לו לאדם דבר אחד בצער ממאה בריוח שנאמר (קהלת יא ו): 'בבוקר זרע את זרעך ולערב אל תנח ידך'. בהחלט יתכן, ששעת לימוד תורה של השואל הנכבד חשובה כמאה שעות של אחרים. ואשרי העם שככה לו, שבשעה שכל העולם כולו עוסק בהבלי העולם הזה, וגם משפחות רבות של בני תורה חיים במותרות, יש כל כך הרבה לומדי תורה שהתורה יקרה להם ומקדישים את כל זמנם ללימוד תורה ולא להוספת הכנסות כדי לחיות ברווח. ללא ספק, זכותם אינה נופלת

המשך בעמוד הבא

תגובות והערות על המדורים השונים יתקבלו בברכה בדוא"ל: Alon@hagmach.org.il או 6428158@gmail.com

מכתבים מובחרים יפורסמו בל"ג (ניתן בעילום שם)

פניות לגמ"ח המרכזי בדוא"ל: glb@glb.org.il או בפקס: 02-6428158

יו"ל ע"י הגמ"ח המרכזי | עורך: הרב יעקב גולדשמידט | כותבים ומשתתפים: הרה"ג ר' יצחק אייזיק וינברג, הרב צבי רבינסקי, הרב ישראל גוטמן, הרב פנחס אריה רוזנטל, הרב יעקב סירוטה, הרה"ג ר' אשר וסרמן, הרב יהונתן שורק

עיצוב גרפי: סטודיו ספציפ 0548-540-650 | winterntz@gmail.com | לפניות לועדה הרוחנית: הרה"ג ר' חיים כהנא 5610681@gmail.com

על נפילותיהם של ישראל, כשלאחר מעשה, הם מהווים דווקא ביטוי של קרבת אב אוהב לבן אוהב. הוא אומר, בשעת מעשה המאורעות היו קשים, אך בשעת סיפור האב לבנו - יש בזה ביטוי של אהבה.

ואנו נלמד ממעשה זה, כיצד יש להתבונן על קשיי ההווה - דווקא בזמן מעשה, מתוך ידיעת העתיד וההבנה של איך כל קושי היום יכול להיות הטוב של מחר.

החיים שלנו הן יחידות רצופות של הווה. אנו חיים כאן ועכשיו, כל רגע מחדש, אבל כיהודים אנו יודעים שכל רגע היא חוליה בשרשרת שמחברת לעבר ומקושרת אל העתיד. כל מעשה נובע ממקור בעבר וישליך על העתיד. זאת הסיבה שחשובה כל כך העצירה, ההתבוננות והמבט על מה היה לנו ומה עומד לפנינו. כך אנו יכולים לראות את הקורות שאירעו במבט חדש ומפוכח, ולהבין מזה מה מוטל עלינו בעתיד.

זהו סוד חייו של היהודי בעולמו, לדעת שהכל בחשבון, לכל מעשה דיבור ומחשבה - יש השפעה. לכל דבר שמתרחש - יש מקור וסיבה. אין סתם רגעים בחיים, ובוודאי שאין סתם מעשים.

בואו נדבר על עצמנו, חברי הגמ"ח המרכזי. הרי מי שחי אך ורק את ההווה, לא רואה מעבר לכאן ועכשיו - אחד כזה לעולם לא היה משקיע מחשבה על עתידו שלו, בוודאי שלא על טובביו. הוא מרוכז בהנאה שלו כאן ועכשיו.

כלומר, עצם ההצטרפות לתוכנית, מודיעה כי אנו מבינים שלמעשים שלנו כעת יש השלכות לעתיד. זה מה שנקרא: חיים עם מודעות.

בכל מעשה טוב שאנו עושים, כל אחד מכיר ויודע, כי הקושי הוא בעיקר ברגעי ההתלבטות - האם לעשות את

המשך בעמוד הבא

מאותם 'גיבורי כוח' הסמוכים על שולחנו של מקום בשנת השמיטה ואינם דואגים לפרנסת עצמם.

למעשה, הנושא הנידון נוגע לחובת ההשתדלות המיוחדת של לומדי תורה. וכבר אמרו על כך חז"ל (אבות ג ה): 'כל המקבל עליו עול תורה מעבירין ממנו עול מלכות ועול דרך ארץ'. וכן ידועים דברי הרמב"ם (שמיטה ויובל פי"ג הי"ג), 'כל איש ואיש מכל באי העולם אשר נדבה רוחו אותו והבינו מדעו להבדל לעמוד לפני ה' לשרתו ולעובדו לדעה את ה', והלך ישר כמו שעשהו האלוקים, ופרק מעל צוארו עול החשבונות הרבים אשר בקשו בני האדם, הרי זה נתקדש קודש קדשים, ויהיה ה' חלקו ונחלתו לעולם ולעולמי עולמים, ויזכה לו בעולם הזה דבר המספיק לו'.

נראה שע"פ דעת תורה יש לשקול בחיוב את ההצטרפות לגמ"ח המרכזי

כמובן שדברים אלו אמורים כלפי מי שבאמת פרק מעליו כל חשבון כלכלי ואין לו בעולמו אלא עול תורה. ולא כל אחד רשאי ליטול עטרה זו לעצמו, כפי שדקדק מרן החפץ חיים (שמירת הלשון ח"א שער התורה פי"ג) ממה שאמרו 'המקבל עליו עול תורה', ולא אמרו סתם 'כל הלומד תורה', שזה דוקא אם מקבל על עצמו עול התורה שלא להתרפות ממנה בשום אופן, כמו שור שמונח עליו עול.

כמענה למצב המדויק המתואר בשאלה, הדעת נוטה שאדם שחי בצמצום עד כדי הוצאה נוספת פוגעת בלחמו, מן הסתם לא מוטלת עליו חובת השתדלות אשר תדחוק אותו לעוני של ממש, שכן, העוני הוא ניסיון גדול כדברי המסילת ישרים (פ"א), וראוי לאדם להימנע מלהכניס את עצמו לניסיון שכזה.

אולם באמת, ביחס לשאלה האמורה כלפי הצטרפות לגמ"ח המרכזי, כאן נראה שע"פ דעת תורה יש לשקול בחיוב את ההצטרפות למרות המצב האמור.

ונרחיב בכך בעז"ה בפרק הבא.

אהבת חסד

תמצית ענייני גמ"ח ע"פ ספרי הח"ח

הרה"ג ר' אשר וסרמן שליט"א, מח"ס 'קיצור אהבת חסד'. טל' 03-579-3051
נמסר על דעת שלא להעתיקו ללא רשותו

דיני קדימה בהלוואות

- א) אם אחד משני העניים הוא בן עירו של המלווה - הוא קודם לעני אחר [בן עירו' נחשב - כל מי ששהה בעיר שנים עשר חודש; ואם קנה דירה בעיר, או שדעתו להשתקע בה - הרי הוא כאנשי העיר מיד].
- ב) שכניו - עדיפים מבני עירו, ומצוה להקדימם לפני בני עירו.
- ג) אם קרובו מעיר אחרת, והשני שאינו קרובו הוא מעירו - הקרוב קודם.
- ד) ואם הקרוב יוכל להשיג בקלות הלוואה מאחרים, ומי שאינו קרובו לא יוכל - נראה לכאורה שהשני שאינו קרובו קודם לקרוב.

(עפ"י אהבת חסד חלק א פרק ו)

תשועה ברוב יועץ

מכתב שנשלח למערכת

בס"ד

אודה לכם אם תפרסמו מכתב זה, שיש בו יוזמה מבורכת לרבים.

בעצת אחד מזקני ראשי הישיבות שליט"א מובא להלן עצה טובה לזכות לישועת ה' בזכות התפילה.

ל"ע בדורנו רבו מאד צרות הכלל והפרט, בחוליים קשים, בקשיי פרנסה גדולים, ועול נישואי הילדים, ועל כולנה בעיות חינוכיות הגורמים צער גדול מאד להורים ולמחנכים.

ואמרו חז"ל שצרות באות לישראל כדי שיתפללו לאביהם שבשמים, וכמו שדרשו על הפסוק "יונתי בחגוי הסלע בסתר המדרגה". ועוד אמרו "מפני מה היו אימותינו עקרות מפני שהקב"ה מתאוה לתפילתם של צדיקים".

בחסדי ה' זכינו שיש רבים אשר עוסקים בתורה ובעבודת ה' בצדקות גדולה (גם אם אינם מפורסמים), וכיון שאמרו חז"ל "שמי שיש לו צרה בתוך ביתו ילך אצל חכם ויתפלל", ולא כל אחד מצוי לו למצוא חכם שיתפלל עליו באופן פרטי, וזקני וצדיקי הדור שליט"א יש אלפים המבקשים מהם מידי יום שיתפללו עבורם, ע"כ קיבצנו בס"ד כמה צדיקים שאין חולק על צדקותם, שיסכימו לקחת על עצמם להתפלל מידי יום על בין חמישה לעשרה אנשים באופן פרטי, ורואה אני זכות להיות השליח, להפנות את בקשות עמך בית ישראל לצדיקים אלו.

מכיון שפעילות זאת בעז"ה באה רק להרבות תפילה ולא כל דבר אחר, ע"כ קבענו כמה תנאים כדלהלן.

א. רחמנא ליבא בעי, וכל הפעילות נעשית בתנאי קודם למעשה שהתפילה כולה תחנונים מקירות הלב, ואין עליה שום תרומה כספית לאירגון וק"ו לא למתפלל.

ב. כיון שאמרו חז"ל שתפילת החולה ממהרת להתקבל, לפיכך החכמים והצדיקים שיתפללו, זה בתנאי קודם למעשה שמי שנמצא בצרה גם הוא מתפלל על עצמו, לפי צחות לשונו לפחות ג"פ ביום.

ג. כפי מה שידוע מצדיקי עולם, שהיה חשוב להם שלאחר הישועה מן הצרה, יודיעו על שבאה הישועה בס"ד, כדי שלא תהא תפילתם לשווא. על כן נקבע שבקשת התפילה היא למשך שבוע, ומי שנצרך שימשיכו להתפלל עליו, יעדכן על כך, וכמו"כ באם נושע בתוך הזמן שיודיע על כך כדי שהמתפלל עליו לא יתפלל תפילת שווא.

כאמור, בל"נ נשתדל שכל אחד מן החכמים ומן הצדיקים המתפללים לא יובאו אליו יותר מעשר שמות להתפלל, כך שהתפילה תהי' פרטית על כל אחד ואחד מעומקא דליבא.

המצפה לישועת ה'

ש. יעקבסון

פקס: 0773183133

מייל: t8010305@gmail.com

דבר המערכת המשך מעמוד 2

המעשה, אבל ברגע שלאחר מכן - המעשה הופך תכף למקור של סיפוק, שמחה וידיעה ברורה כי לקחנו את ההחלטה הנכונה. את זה אפשר לדעת רק לאחר מעשה. או, ובכן, ללמוד מניסיונם של אחרים שכבר הגיעו לשלב התמורה עצמה...

ואם נחזור לדוגמת הגמ"ח המרכזי, לא צריך לחפש הרבה כדי למצוא את אותם 'בעלי ניסיון' שמעידים על עצמם בפה מלא: אינני יודע איך הייתי מחתן את ילדיי אלולא רכשתי יחידות בגמ"ח המרכזי כשהיו קטנים.

בסוף הדרך, כאשר נביט לאחור, ניזכר ב"כאן הוקרנו, כאן חששנו", כאן היה קשה לנו כל כך לתת, וכאן התמודדנו עם מחסור רציני, אבל הגאווה והשמחה שלנו תהיה עצומה - דווקא בגלל הקשיים הללו - שעמדנו בכל אלו. שניצחנו.

זה נכון לגבי חיינו הרוחניים כמובן, וגם - בעשייתנו למעננו ולמען ילדינו בעתיד, העתיד שיש החושבים כי הוא לא 'עתיד הנראה לעין', אך האמת היא, שהעין המתבוננת תוכל לראות אותו בנקל, אם לא הלב המטשטש את הראיה...

יש לו לאדם לידע, דעל ידי מצוות השם יתברך שיקיים כדיו, בודאי לא יבוא לאדם שום ריעותא; ואפילו אם לפי עינו, נתהוה לאדם איזה ריעותא, יהיה נכון לבו בטוח, שבודאי ישלם לו הקדוש ברוך הוא כפליים ממקום אחר

(אהבת חסד ח"ב פי"ג)

איש את רעהו

מכתבים למערכת

תגובה

באחד הגליונות האחרונים נדונה השאלה אם אברך שיש לו 500 אלף ש"ח, כדאי לקנות במחיר זה דירה בפריפריה, או לקחת משכנתא גדולה ולהשקיע בקניית דירה במרכז כדי שמהרווחים יוכל להשתמש בנישואי הילדים.

צריך להדגיש שמדובר כמובן באברך שיש לו את ה-500 אלף ש משלו, אולם במקרה שהוא זקוק לקבל אותם מהוריו (שבדרך כלל אין להם באמת יכולת לתת את זה רק לצורך השקעות עתידיות) כבר כתב ראש הישיבה בגליונות קודמים שאין זה מן הראוי שהאברך יטיל את הוריו לחובות אדירים רק בשביל שהוא יוכל לחתן את ילדיו בעוד עשרות שנים יותר בקלות. ואדרבא, אם באמת יש בכוחו של האברך לקחת על עצמו משכנתא, עדיף שיקח אותה ויקנה בפריפריה מבלי שהוריו יצטרכו להיכנס לחובות.

בעילום שם

יישר כח על הגליון הנפלא אשר אינו שוקט על השמרים להציף ולדון שוב ושוב בבעיות הבוררות הציבור החרדי

יוסף פליסקין

בעניין המגורים בפריפריה שנכתב כאן הרבה פעמים,

רציתי להעיר את תשומת לב ההורים, הן מצד הבחור והן מצד הבחורה,

אני מכיר אישית שני חברים טובים שהוריהם התאמצו מאד לקנות להם דירה בבני ברק או בירושלים, או לפחות רוב דירה והעיקר שיגורו בירושלים או בבני ברק, ולמרהב הפלא, הם הודו לי בפה מלא שמצידם לא היה אכפת להם לגור בכלל בפריפריה... כלומר ההורים (שהעריכו ובצדק את אותם הבחורים כבחורים מצוינים ובאמת כיום הם אברכים חשובים), התאמצו שיקבלו דירה יקרה בעוד שהבחורים בעצמם בכלל לא היו צריכים את זה... [הבחורים לא התערבו בזה כמו שהם לא מתערבים כ"כ בכל נושאי השידוכים ונותנים להורים לנהל].

ואת אותה השאלה שאלתי הרבה מחברי השיעור שלי בישיבה (ישיבה מן השורה הראשונה), האם תסכימו לגור בפריפריה, כמעט כולם ענו שהם הולכים אחרי האשה, ואם היא תרצה הם בשמחה הולכים אחריה.

הטענה הזו נשאר פתוחה ומשאירה הרבה מקום למחשבה, אולי הילדים המיוחדים שלנו ששווים דירה ואפי' יותר... מסכימים בעצם לגור בפריפריה ולא באמת שאלו אותם.

(נא להשאיר בעילום שם)

כתגובה לחפץ בעילום שמו המוכן לתת 1000 ש"ח+הוק לפותח כולל חדש בקהילות הפריפריה וכן למציע הראשון הרב משה,

מדוע להמתין למישהו שיפתח חדש, למה לא לסייע לאברכים שנטלו על עצמם את העול כבר ופתחו במסירות נפש כוללים בפריפריה ועמלים להחזיקם?

אם אתם מחפשים רעיונות, בשכונתינו הר יונה ישנם שנים כאלה שלקחו על עצמם את העול.

אם ברצונכם להרים את תרומתכם אפשר בקלות אפילו מרוחק בנדירים פלוס...

כמובן שבאותה מידה ניתן לחפש על כל עיר אחרת לפי שם העיר ומקסימום מעט לברר אצל תושבי השכונה.

רק ביודעי ומכירי קאמינא.

אשמח להעברה הלאה אליהם ואל כל מי שרוצה לעודד את דרי הפריפריה.

מ. חדש

יישר כח

הדברים שנכתבים בעלון הם מועילים מאד!

דוד וינגרטן

כספים ושידוכים

אני נהנית כל שבוע לעקוב אחרי עלונכם המבורך. כאם לילדים בגילאי השידוכים אני מסכימה עם הבקשות הרבות לשינוי "שיטת הכספים" בשידוכים. לעניות דעתי, השינוי לא יתחיל במבוגרים אלא בילדים ובנוער - בהבנתם את אפשרויות ההורים. ילדי שלי מודעים לכך שאתן בשבילם כל מה שאוכל ואף מעבר לכך - אך בצורה מושכלת ומוגבלת, היות שאני דואגת לכך שבעלי ישאר בריא ושלם וכן שישאר בתלמודו ובשלוות רוחו.

ילדי שינקו בבית את אהבת התורה מבינים ודואגים לכך בעצמם - כאשר הם מצהירים שלא יסכימו שניתן מה שאין לנו.

כמו כן יש להם הערכה לכסף - והם יודעים לחסוך אותו בחכמה עם מחשבה לעתיד.

דומני שבעזרת חינוך נכון נוכל להגיע רחוק!

הורים תתעוררו!!!

מ.זרעאלי

שלום,

ברצוני להודות על העלון המושקע המלא בתכנים רלוונטיים ומרתקים במיוחד!!

תודה צירה. ח

למכתבים ותגובות לחצו כאן

או בדוא"ל: 6428158@gmail.com / Alon@hagmach.org.il